

Chồng Tôi Là Con Nít

Contents

Chồng Tôi Là Con Nít	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7	7
8. Chương 8	8
9. Chương 9	10
10. Chương 10	11
11. Chương 11	13
12. Chương 12	15
13. Chương 13	16
14. Chương 14	17
15. Chương 15	18
16. Chương 16	20
17. Chương 17	21
18. Chương 18	22
19. Chương 19	23
20. Chương 20: Hết Truyện	25
21. Chương 21: Ngoại Truyện (1)	26
22. Chương 22: Ngoại Truyện(2)	27

Chồng Tôi Là Con Nít

Giới thiệu

"Anh bỏ cái kiểu con nít đi được không?" "Anh muốn một đội bóng. . . " "Đồ sắc lang, hỗn đản nhà anh. . . ".

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chong-toi-la-con-nit>

1. Chương 1

Cô và anh cưới nhau ở độ tuổi 18 và đã hoàn thành chương trình đại học ở Mỹ...sau khi học xong thì quay về Việt Nam

-Chồng mình đi học lại đi haz_Cô hí ha hí hửng nói

-Thôi, mình học xong rồi mà, ở nhà học yêu cũng được mà vợ_Anh ôm eo cô nói

-Đi không..._Cô gằng từng chữ nói
-Dạ dạ...đi_Anh toát mồ hôi lạnh nói
-Ngoan lắm..._Cô đưa tay vuốt vuốt tóc anh nói
”Huhu, vợ gì mà toàn an hiệp chồng...thật khủng khiếp mà” đây là suy nghĩ của ai đó

Hôm sau, tại trường học đang xôn xao bởi 2 người nào đó....
-Oa~ đó không phải a Doãn Phong và chị Tiểu Nghi sao
-Oa
anh ấy đẹp trai quá đi
-Oa~ chị Nghi ơi, em nhớ chị quá
Tiếp theo vẫn là một tràng khen ngợi và bàn tán khi Anh và cô xuất hiện
Bước vào lớp cũ hiện tại là 12A2, cả lớp vỡ oà khi thấy sự xuất hiện của hai người.....

2. Chương 2

Khi ở trường anh là người nghiêm túc, lúc ở nhà anh như bị quỷ nít nhập vậy
Vợ vợ, chồng chồng rồi!!!!_Anh
-Đồ ăn dưới bếp, ck tự xuống lấy đi_Cô
-Ừ ừ...muốn vợ xuống lấy rồi đút cho ck ăn cơ_Anh
Cô xoay người nhìn anh bằng ánh mắt triều mến, gằng từng chữ:
-D..o..ã..n..P..h..o..n..g..anh có thôi không nhẽ như con nít đi không hả, nổi hết cả da gà rồi đây này
-Ồ nhưng mà ck mệt, ck ck bị đau chân rồi huhu_Anh tỏ ra đáng thương mếu máo nói
-Muốn ăn thì lăn vào bếp...đi đi lấy giùm vợ ly nước luôn, ngoan thương nha_Cô nói 1 lèo rồi đẩy anh dậy
-Hừ thật không công bằng, sao không biết thương ck gì hết vậy, đi thì đi_Oán giận nhìn cô, nhưng trong mắt vẫn mang theo tia cưng chiều
Nhìn bóng lưng anh đi vào nhà bếp, cô cười 1 nụ cười hạnh phúc....Lắc đầu lẩm bẩm: ”Thật là, như con nít.!!!

-Vợ đi nấu cơm, anh đói rồi..._Anh chạy lon ton đến chỗ cô ngồi
-Anh tự nấu đi_Cô không thèm liếc mắt nhìn anh một cái nói
-Ồ, anh có biết nấu đâu..._Anh mếu máo nói
-Không biết thì học_Cô

Thế là anh đành ngậm ngùi lê thân vào nhà bếp và tiếp theo là 1 màn đổ vỡ
Bùm *Choang*

Cô hét hoảng chạy vào, phải diễn tả sao đây, chén đĩa vỡ thành từng mảnh, thức ăn thì vung vãi khắp nơi...nhà bếp bây giờ như bãi chiến trường vậy

-Phong anh đang làm gì vậy_Cô hét lên nói
-Anh...anh chỉ nấu thức ăn thôi mà_Anh lắp bắp nói

-Tay anh bị làm sao vậy...đứt tay rồi này...anh thật là_Cô hốt hải chạy đi lấy thuốc để băng bó cho anh, và cuối cùng là cô dọn bãi chiến trường của anh, và đi ăn tại nhà hàng

3. Chương 3

Hôm sau, tới trường như mọi ngày cô và anh luôn là tâm điểm của mọi người trong trường....

-Vợ chờ anh với_Anh lẻo đẻo theo sau cô

-Hừ, cho chừa cái tội dám hành hạ em_Cô lườm anh nói (Là anh xxxo cổ ấy mà, hơi dùng sức tí...hắc hắc...ta ngại nói lắm)

-Ây zà, Ck anh đi nhanh 1 chút đi...anh định tranh chức vô địch với dòng họ rùa à!!!_Cô liếc mắt nhìn anh nói

Giờ vào lớp

Cô và anh ngồi cùng bàn, hiện tại cô muốn ngủ hôm qua anh đã khiến cô lên đồng xuống ruộng cả đêm rồi, mệt chết đi được...Còn anh thì vui vẻ nhìn ai đó, trong mắt toàn sùng sùng sùng và sùng "Hừm, hôm qua mình đã dùng hết sức đâu.!!!"

1 tiết...2 tiết...3 tiết trôi qua

~~Reng~~Reng~~Reng

~~Oa~~hết tiết rồi hả, ck e đói, đi ăn đi_Cô vươn vai nói

-Bảo bối đi thôi_Anh nhìn cô cười nói...ôi nụ cười này làm tan nát bao nhiêu con tim bé nhỏ có mặt trong lớp...chối loá quá đi

• Nhà Ăn của trường

-Vợ em muốn ăn gì, à mà anh biết rồi ngoan ngoan ngồi chờ anh_Anh sổ 1 tràn với cô

Lắc đầu cười, nhìn bóng lưng anh: "Chỉ có anh mới như vậy, anh là người hiểu cô nhất..!"

Anh về bàn, nào là sữa; snack; bánh mì; bánh; kẹo; cơm gà; sữa chua....Hừm toàn thứ cô thích...

-Oa~Yêu ck quá đi, em ăn nhé_Mắt cô sáng lên khi thấy đồ ăn

2 người cùng ăn cùng uống tranh đồ ăn của nhau như con nít...tất nhiên mọi hoạt động của cặp đôi này đều gây chú ý cho toàn học sinh ở đây rồi...

_____ ^.^ _____

Hôm nay là chủ nhật, cô và anh dự tính đi biển...Ưm chuẩn bị mới thứ xong, lên xe biển thẳng tiến

Tại bãi biển anh và cô bước xuống liền trở thành tâm điểm của mọi người, họ thật đẹp mắt, trai tài gái sắc mà...

-Ưm tắm biển tắm biển, ck ck tắm tắm_Cô quay sang nhìn anh

-Ừm, nhưng không được mặc quá hở, biết chưa, anh không muốn ai nhìn vợ anh bằng cặp mắt thèm thuồng...!_Anh giả giọng nghiêm túc nói

-Xì, em biết rồi, làm thấy ghê à..._Cô bĩu môi nhìn a nói

30 phút sau 2 người có mặt tại bãi biển, cô chỉ mặc quần đùi ngắn với cái áo ngắn thôi, anh nghiêm khắc quá mà, nhưng dù vậy cô vẫn nổi bật lắm ngoài cái áo sơ mi mỏng càng làm cô thêm quyến rũ, ưm còn anh haizzzz...làm cho người ta học máu mũi mà, quần tắm, lộ ra body 6 múi, cơ thể săn chắc, khuôn mặt còn đẹp rạng ngời nữa chứ...Cô nhìn anh bĩu môi "Bắt người ta mặc kín còn mình thì khoe hàng...hừ hừ"

Như đoán được suy nghĩ cô, anh quay sang nói: -Anh biết tiết chế hơn vợ...

Anh và cô vừa tắm xong đang nằm nghỉ mát, thì có 1 người con trai đi về phía cô, cũng khá đẹp trai, nhìn có vẻ đều đều, nói:

-Chào em, anh ngồi ở đây được chứ__Trai lạ

-Ghế còn nhiều, anh cứ tự nhiên đi, hỏi thừa__Cô k thèm nhìn nói

-Haha, em cá tính lắm, anh thích con gái như vậy__Trai lạ cười đều nói

-Thích hả, thì kệ em anh, liên quan gì, định tán gái đã có chồng à__Cô nhìn khinh bỉ nói

Trai lạ chưa kịp nói thì bị Anh chặn họng:

-Vợ vợ vợ, con gì làm ồn quá vậy, đuổi nó đuổi nó...Chồng muốn ngủ tiếp mà__Anh nhìn vô tội nói, kèm theo thái độ không nhẽo làm cô suýt bất cười

-Ừm, để em đuổi, trời nắng nên động vật hoang dã nhiều lắm...Chồng nằm xuống ngủ tiếp đi, ngoan nha__Vừa nói vừa thơm chụt lên má anh 1 cái

Trai lạ nghe vậy thì tức sôi máu hậm hực bỏ đi

-Hừ, dám công khai giật vợ bố à, chưa đủ trình đâu con__Anh nhìn người vừa đi bằng ánh mắt giết người nói

-Hahahaa...Chồng càng ngày anh càng giống con nít đấy, dễ thương lắm luôn đó, ôi yêu quá đi__Cô vừa nói vừa lấy tay nựng má anh

Anh chồm người đem cổ cô chế trụ, trao cho cô 1 nụ hôn, oày thực kích thích mà....

-Vợ, lên phòng nhé...hì hì__Anh thả môi cô ra cười cười nói

-Ừm, bỏ bỏ ngay đi, đang là buổi sáng, hừ hừ...đồ hư hỏng...đồ sắc lang__Cô vừa nói vừa thoái khỏi cái ôm của anh, chạy chạy chạy cô và anh cùng nhau đuổi bắt trên bãi biển trong họ thật hạnh phúc làm sao, làm biết bao nhiêu người ghen tị, hâm mộ với họ....

4. Chương 4

Sau chuyến đi biển về thì tình cảm của 2 bạn trẻ nhà ta vẫn như ngày nào...Phong ca không nhẽo Nghi tỷ cứ rần rần trên chộc anh chồng....

-Vợ đi học nè, dậy dậy...__Anh vừa nói vừa lay lay

-Ừm, 1 chút nữa mà...đang mơ đẹp...Biển đi...ngủ ngủ__Cô ngái ngủ nói

-Ôi quý thần ơi...__Vừa nói vừa dùng ánh mắt lăm le nhìn cô, rồi leo lên giường hì hục hôn cô

-Ừm...thằng kia...sáng sớm còn muốn nữa à__Cô chồm người dậy, đập 1 phát đống người

Rầm

-Ai ui...em định giết ck e hả...huhu...anh chỉ gọi em đi học thôi mà...huhu__Anh méo máo nói

-Hừ.....__Cô bò dậy vào phòng sửa soạn, dell thèm quan tâm anh nữa

~~Tối trường

~~Hôm nay lớp ta có học sinh mới nhé, chuyển từ 12A5 xuống nhé...Yến Nhi em vào đi__Cô giới thiệu xong thì có người bước vào

-Hello mấy bạn, tớ là Vương Thị Yến Nhi mong mấy bạn giúp đỡ__Nhi nói

Miêu tả Nhi đây: Nhìn thì xinh xắn nhưng tâm hồn rần rết, thích Doãn Phong nên chuyển xuống con nhà khá giả, mặt trét 1 đồng phấn, môi đỏ chót....

-Thưa cô, em có thể ngồi cùng với bạn Doãn Phong được không ạ__Nhi k để ý đến ai cao giọng nói

-À...không được rồi, bàn đó không thể đổi được...em sang bàn của bạn Kim Hồng ngồi nhé(cùng dãy 2a, cách 3 bàn)_Cô toát mồ hôi vừa nói vừa nhìn xuống 2 quả bom nổ chậm

Vừa đi xuống thì Nghi tỷ dơ chân ra, Nhi thì 1s 2s 3s *Rầm* tiếp theo là tràng cười của lớp...

-À...huhuhu...cô làm gì vậy...cô dám..._Nhi chưa nói hết thì Cô cướp lời

-Hừm...quả gặp mặt của lớp ấy mà...Cậu có sao không...tớ cũng không cố ý...nhưng luật của lớp này là vậy...muốn vào thì phải chịu bị như vậy...12A2 đâu dễ vào_Cô xô 1 tràng vào mặt Nhi

Cả lớp nhìn nhi lắc đầu, cười cười"-Ai biểu dám dòm ngó ck người ta làm gì, còn công khai cướp nữa...lần này chết chắc...Chắc chắn lắm rồi." Đây là suy nghĩ của cả lớp 12A2

5. Chương 5

Ngày ngày cô và anh cứ bu bám thân mật với nhau...mỗi lần như vậy đều có 1 đôi mắt ganh ghét toé lửa nhìn cô và anh...Còn ai ngoài bạn Nhi chứ...

Ra chơi

~~~Phong...cậu muốn xuống căng tin ăn gì không...đi cùng tớ nhé_Nhi nhanh tay lẹ mắt vọt tới bàn Anh nói

-Không rãnh..._Anh lạnh lùng không thèm nhìn Nhi phun ra vài lời ngắn ngủn

-Hi hi...vợ dúi không...ck dúi...đi ăn nha_Quay sang nhìn cô giả giọng con nít nói

-Ừm đi...em cũng đói nữa_Cô cười cười liếc mắt nhìn nhi nói

2 người dắt nhau đi xuống nhà ăn...để lại ai đó tức đến đỏ mặt

Lúc về lớp, Cô nhìn xuống bàn thì có 1 lá thư:"Ra về gặp nhau sau sân trường, một mình mày...!!!"

Cô nhếch miệng, cất thư vào túi và úp mặt xuống ngủ như chưa có gì

~Ra về

~~~Ck anh về trước đi...em có chút chuyện cần làm..._Cô nói

-Ồ nhưng mà...đi đâu...ck cũng muốn theo cơ_Anh nhìn cô nũng nịu nói

-Về đi...nhanh lên...không là tối nay ra phòng khách ngủ..._Cô nhăn mặt nói

-Ồ hi hi...dạ dạ ck về ck về_Nói xong a chạy về trước, còn cô thì lui sau trường

"Ui chào...đồng vui nhỉ, 1 2 3 4...21 nhiều người vậy...toàn gái đẹp không à..." Đây là suy nghĩ của cô khi thấy đám người sau trường

-Mày tới rồi...cứ tưởng sợ rồi không đến chứ_Nhi nói

-Hừm...hơi sợ xiu...nhưng không sao...hi hi...cậu gọi tớ ra đây có gì không_Cô giả giọng ngây thơ nói

-Hừ, mày đừng giả vờ...tao cảnh cáo...khôn hồn thì tránh xa Doãn Phong ra cho tao...còn không đừng trách mặt mày nát_Nhi nói

-Nhiều lời...làm gì thì làm lẹ đi...tôi đói rồi_Lần này cô nhếch miệng nói

-Tụi mày lên đánh nó cho tao..._Nhi hét lớn

Rầm...Bịch...Bốp...Á á á

Cô nhảy lên, xoay người, nâng gối, chiêu nào chiêu nấy đều để lại thương tích cho người bị đòn

1 đám ngổn ngang nằm dưới đất, cô phui phui áo tiến lại gần Nhi nói...

-Muốn tao rời xa khỏi ck tao à...bắt tao ly dị hả con điên...liệu hồn đó...đẹp thì đẹp cơ mà bị điên...ngực to não phẳng hả...điều tra kĩ rồi tới cướp ck người khác nhé, lần đầu cũng là lần cuối tao nói với mày, an

phận mà sống, cứ lên mặt như vậy thì tao không chắc là nhà mày bị gì đâu”diệt cỏ phải diệt tận gốc” nhớ đó...phí thời gian... hử_Nói xong cô xoay người bỏ đi, còn Nhi thì 1 lời cũng không nói được.....

6. Chương 6

Từ sau vụ đánh nhau ở sân trường Nhi an phận hẳn ra, chắc là đã điều tra rõ về 2 anh chị nhà ta...

Ra Chơi

-Nghỉ, mình nói chuyện 1 lát được không_Nhi đến gần bàn của Cô và nói

-Được..._Cô nhìn Nhi, rồi sải bước đi trước

.....

-Có chuyện gì, cậu nói lẹ đi...hay muốn đánh nhau nữa...hử_Cô nheo mắt nhìn Nhi nói

-Ừm...không phải...mình chỉ muốn nói xin lỗi cậu thôi...Cho mình xin lỗi chuyện hôm đó nhé..._Nhi nhìn cô nói bằng giọng thành khẩn

-Thật sao, được...lời xin lỗi được chấp nhận...từ bây giờ chúng ta là người 1 nhà...cậu chính thức là thành viên của 12A2...nhớ, đừng có giở trò quỷ_Cô cười nhẹ nói

-Hi hi...mình biết mà, lúc trước chẳng qua mình k có suy nghĩ nên mới làm ra chuyện như vậy...hi hi_Nhi đổi giọng con nít nói

Tính ra hôm nay nhìn Nhi cũng khác, không còn son phấn lòe loẹt nữa, trong Nhi cũng xinh phết...mặt rất baby nha, từ hôm đó...cô và nhi thân nhau hơn, thời gian cứ vậy mà trôi...đến giữa học kì thì bỗng có học sinh mới...

-Hôm nay lớp ta lại có thêm 3 bạn mới nhé...Em vào đi_Cô giáo giới thiệu nói

-Chào mọi người, mình là Kim Ngân, mong mọi người giúp đỡ_Ngân nói rồi nở nụ cười chết người

-Chào m.n mình là Thiên Kỳ, mong mọi người giúp đỡ_Kỳ nói

-Chào mấy bạn chimte, tớ là Gia Minh...mong mấy bạn giúp đỡ_Minh nói rồi nở nụ cười siêu cấp cute

Khi nghe đến 3 tên này cả 2 vk ck Nghi-Phong đều ngẩn đầu, rồi xoay qua nhìn nhau...

-Vợ, 3 tên này về khi nào vậy, sao anh không biết nhỉ..._Anh nhìn cô nói

-Anh nghĩ em biết chắc, 3 tên này chắc là trốn mấy phụ huynh về đây rồi..._Cô nhướn miệng cười

-Ngân em ngồi với Kỳ nhé, ưm còn Gia Minh em ngồi cùng bàn với Yến Nhi đi..._Cô nói xong mỉm cười rồi chờ họ về chỗ ngồi

Ngồi xuống bàn cả 3 đều hí ha hí hớn nhìn vợ chồng Nghi-Phong cười nói

-Anh Phong, ahihi em về rồi nè nhớ e không...???_Gia Minh nhói mồm qua nói

-Dell nhớ..._Anh để lại 2 chữ rồi xoay qua nói chuyện với vợ

Minh ầm ức lắm, nhưng mà kệ...rồi cậu xoay qua nhìn người ngồi cùng bàn...

-Hi, mình là Gia Minh rất vui đc làm quen..._Minh nhìn Nhi cười cười nói

-Ừm, rất vui đc làm quen_Nhi ngẩn đầu nhìn Minh nói rồi lại cúi đầu viết viết gì đó

Minh lại ầm ức part 2, giận quá hoá cuồng Minh lăn ra ngủ, bất chấp tất cả mặc kệ trời có sập cậu vẫn ngủ

Còn 2 bạn Ngân-Kỳ thì khỏi nói, họ là 1 cặp đấy...họ cũng bất chấp tất cả tập trung vào chuyên môn của mình anh chơi game em ngồi luyện hàm (ăn vụng đó men)...

Kể từ khi có 3 tên quỷ vào lớp thì lớp 12A2 càng thêm hỗn loạn hơn, 6 anh chị này(Phong-Nghi-Nhi-Minh-Ngân-Kỳ) đi đâu đều bu bám nhau, do Nhi và Nghi chơi với nhau nên Nhi bây giờ cũng thân với các thành viên còn lại...

3 anh chị kia vào chưa lâu thì lại có học sinh mới...

-Hôm nay lớp ta lại có học sinh mới..._Chủ nhiệm nói

-Haizzzz...ăn rồi cứ có học sinh mới là sao...lớp mình có phúc vậy_1 bạn trong lớp than, và tiếp theo là 1 loạt thở dài...

Bỗng 1 cô gái bước vào, "Ồ, xinh thật...nhưng vẫn k bằng Tiểu Nghi lớp mình.."

-Chào m.n, mình là Tiểu Du, là học sinh cũ của trường...cũng là bạn gái của Doãn Phong_Du nói bằng giọng nhẹ nhàng nhưng mang theo 1 chút khoe khoang

-Hình như cô nói thiếu thì phải...Bạn gái Cũ mới đúng_Đây là lời của Thiên Kỳ

-Hừ...có người k biết nhục còn quay về đây nữa..._Ngân nói rồi liếc xéo Du

Nãy giờ Cô và Anh đều im lặng họ chẳng thêm quan tâm làm gì bởi vì bây giờ cô có anh và anh đã có cô, quá khứ mãi mãi là quá khứ mà thôi...

7. Chương 7

Ngày thứ 2 kể từ khi Tiểu Du đi học

-Phong ca, mình xuống căng-ting ăn chút gì nhé..._Du chạy tới chỗ Anh vừa nói vừa kéo tay anh

-Không, tôi đi cùng vợ tôi...Bà xã, đi ăn nhé...anh đói_Anh lạnh lùng trả lời Du rồi dùng giọng con nít nói với Cô

-Ừm...đi thôi..._Cô cười âu yếm nhìn Anh

Thế là cả đám bọn họ kéo nhau xuống căng-ting để lại Tiểu Du đứng đó

-Hừ...để xem mấy người hạnh phúc được bao lâu..._Du nhìn họ, ánh mắt loé lên sự ác độc lãnh khốc...

Cũng gần tới sinh nhật Tiểu Du rồi đấy men ạ....

-Sắp tới sinh nhật mình, mấy cậu nhớ đến dự nhé..._Du nói với các thành viên trong lớp

Trên tay mỗi người đều cầm 1 tấm thiệp, kể cả team lầy 6 bạn trai xinh gái đẹp của chúng ta...

-Hê, có đi không..._Minh nói với 5 người còn lại

-Hừ, đi làm gì...thể loại k biết nhục như cô ta cũng xứng mời chúng ta à..._Ngân nói

-Tớ không biết, tùy các cậu..._Nhi nói

-Đi, để xem cô ta muốn gì...tất cả đều phải đi_Cô im lặng nãy giờ bỗng lên tiếng nói

Hôm nay là sinh nhật của Du, oà~~ hoành tráng thật, khách mời nhiều vl luôn í....

-Hừm...cũng có đầu tư...nhà giàu có khác...chắc chắc_Cô nói

-Vợ, em mà thích anh có thể tổ chức gấp mấy lần ở đây..._Anh quay sang nói với cô

-Không cần phung phí, lấy tiền đó đi làm từ thiện còn hơn..._Cô liếc mắt nhìn anh rồi tiếp tục đi

-Phong ca, anh tới rồi, em chờ anh mãi..._Du nhìn Anh bằng ánh mắt sáng rực nói

-Sinh nhật vui vẻ..._Anh nói xong rồi đưa quà cho Du, 1 cái nhìn cũng không có

-Ừm...hì hì...Ba mẹ em muốn gặp anh đó..._Du trong lòng thầm giận nhưng ngoài mặt vẫn cười nói

-Được, tôi qua chào 2 bác 1 tiếng..._Anh nói xong kéo tay Cô đi thẳng 1 mạch tới nơi ba mẹ Du đứng

-Chào 2 bác, lâu quá không gặp 2 người vẫn khoẻ chứ..._Anh lễ phép nói

-Doãn Phong à, haha lâu quá không gặp cháu, chúng ta vẫn khoẻ..._Ba Du vừa nói vừa liếc qua Cô
Cô chuẩn bị lên tiếng thì Anh liền nói

-À, còn đây là vợ cháu...Tiểu Nghi_Anh cười âu yếm nhìn cô

-Dạ, chào 2 bác..._Cô cười cười nói

-Tiểu Phong cháu lấy vợ lúc nào vậy, sao không mời chúng ta..._Mẹ Du lên tiếng oán trách nói

-Hi hi...thật xin lỗi 2 bác...tụi cháu tổ chức bên Mỹ nên không mời nhiều lắm_Anh cười cười nói

Đâu biết rằng ở một góc nào đó có 1 đôi mắt như hổ đói nhìn 2 người...:"Hừ cứ âu yếm đi, 1 lát nữa thôi 2 người sẽ không cười nữa được đâu..."

Trong buổi tiệc, hể ở đâu có Anh thì Du đều đi theo...khiến cho cô và anh bị tách rời nhau ra...vì quá rộng nên việc tìm lại giữa anh và cô khá khó khăn....bị chúc rượu 1 hồi anh có vẻ choáng váng khó chịu muốn ngủ....

-Phong ca, anh sao vậy hay là say rồi để e đưa anh lên phòng nghỉ 1 chút nhé..._Du nói xong cười nửa miệng một cái

Vì quá choáng váng khó chịu nên không phân biệt rõ...Anh "Ừ" rồi được Du dìu lên phòng

Vừa tới phòng Du liền khoá trái cửa lại, dìu anh lên giường rồi bắt đầu cởi áo quần của anh từng chiếc cúc được cởi ra...

-Phong anh là của em, sau hôm nay mãi mãi là của em,..._Du thâm trầm nói, ánh mắt loé lên vẻ tính toán
Đến tối, mọi người đã ra về hết chỉ còn lại nhóm 5 người của Cô, họ đang lục tung ngôi nhà lên để tìm kiếm Phong....

-Phong đâu rồi nhỉ, tìm hoài mà không thấy..._Kỳ nói với 4 người còn lại

-Tụi tớ cũng vậy, tìm không thấy..._Ngân và Nhi đồng thanh nói

-Hay là có chuyện gì rồi..._Cô lăm băm nói, dường như đang suy nghĩ điều gì đó

-Vào tìm từng phòng nhà họ đi..._Minh nêu lên ý kiến

Á á á

Chưa kịp đi họ đã nghe thấy tiếng hét có vẻ là của Tiểu Du...

-Có chuyện rồi, mau vào xem đi..._Kỳ hỏi mọi người....

8. Chương 8

Nghe tiếng hét từ phòng của Tiểu Du, mọi người chạy vào xem....

1s 2s 3s hoá đá....2 thân thể trần trụi không một mảnh vải che thân người trên giường người dưới đất...Không ai khác là Phong-Du....

-Cô làm trò gì ở đây, xảy ra chuyện gì, chuyện này là như thế nào..._Anh nhìn Du bằng ánh mắt căm hơn, hận không thể 1 đao giết chết (hi hi)

-Vợ...không như em nghĩ đâu...Anh bị hại...vợ hãy tin anh đi...chưa có chuyện gì xảy ra cả..._Anh nhìn cô hốt hoảng nói, vừa nói vừa chạy đến bên cạnh cô...(Mặc lại quần rồi nhé men)

-Tránh ra, đừng đụng vào....anh cũng đừng giải thích gì cả..._Cô nói nước mắt chảy...ướt đẫm cả khuôn mặt...tim cô nhói...cô đau thật sự là rất đau....

Nói xong cô xoay người chạy ra khỏi nhà của Tiểu Du...

-Cậu ở lại giải quyết đi, để tụi này chạy theo Nghi là được rồi..._Kỳ cảm Anh lại nói

-Ừ..._Anh trả lời yếu ớt nói...rồi quay sang Du đang ngồi ở trên giường khóc sụt sùi

-Chuyện này là như thế nào, 2 đứa giải thích đi..._Ba mẹ Du bắt đầu hỏi

-----///

Cô chạy chạy và chạy, cô cũng không rõ là mình chạy đi đâu...cô khóc khóc rất nhiều...

-Nghi, dừng lại đi...dừng chạy nữa..._Ngân và Minh đuổi theo nói

Cô dừng lại ngã khụy xuống, cô lại khóc...

-Huhu sao lại như vậy chứ...sao lại như vậy...đó không phải là sự thật phải không...Ngân cậu nói đi...là lừa tở thôi phải không..huhuhu_Cô ghen ngào nói

-Không phải thật mà, cậu phải sáng suốt lên...cậu nghĩ Phong là người như vậy sao..._Ngân lay lay Nghi nói

-Cậu phải tin tưởng Phong, cậu ấy không phải loại người như vậy..._Minh đau lòng nhìn Cô nói

-Nhưng mọi chuyện là như vậy, tớ thấy hết, cậu nói tớ phải làm sao đây..._Cô hét lên với 2 người

-Cậu bình tĩnh được không, cậu không thấy lạ sao...cậu nên tự mình tìm hiểu lại đi...bây giờ ta về biệt thự lại rồi tính...Nghi đi thôi..._Minh nói

-Ừm..._Cô nhìn Minh rồi bắt đầu suy nghĩ gì đó....cùng 2 người họ trở về

Bước vào nhà, mọi người đều có mặt ở phòng khách....anh thấy cô mà lòng đau nhói, anh làm cô buồn làm cô đau làm cô khóc rồi nhìn cô như vậy tìm anh quặng thất lại

-Vợ....em..._Anh nhìn cô nói, 1 lời cũng không rõ

-Anh không cần nói, em tin anh..._Cô nhìn anh nói, đôi mắt loé lên tua sáng rồi bước tới chỗ bên cạnh anh ngồi xuống

Lòng anh vui sướng, cô tin anh là được rồi....

Ngồi vào, Du bắt đầu kể, tất nhiên là toàn lời bịa đặt nhằm chia cách 2 người đó....

-Hừm...cô chắc là chồng tôi có quan hệ với cô chứ..._Cô nghiêm giọng nhìn Du nói

-Ồ ừm...mọi chuyện cô cũng thấy rồi còn gì...đâu cần tôi nói nữa hức hức..._Du khóc thút thút nói....

-Hừ...thật sự sao...vậy như cô nói giữa cô và chồng tôi đã có quan hệ sao..._Cô bắt đầu tra vấn Du

-Hix cô thấy rồi còn gì....chúng tôi một mảnh vải che thân đều không có cả 2 đều ở trên giường như vậy..._Du trợn mắt nhìn Cô nói

-Nghe lời cô nói hình như trong chuyện này cô rất mong đợi và hiểu rõ nhỉ..._Cô neho mắt nhìn Du nói

-Không...không có..._Du ấp úng nói

-Vậy đây là lần đầu của cô sao, như cô nói giữa cô và chồng tôi đã xảy ra chuyện ấy, sao tôi thấy nó lạ...hừm_Cô tiếp tục tra vấn Du

-Ồ ơ ơ...tôi tôi_Du 1 lời cũng không nói lên "Hừ, sao lại quên chuyện này chứ...!!!"

Ba mẹ Du từ đầu tới cuối không nói gì, bỗng cất tiếng nói...

-Tiểu Du, con nói cho ta biết đi...chuyện là như thế nào..._Ba Du nói

-Còn cần giải thích sao, chuyện đã rõ ràng rồi còn gì....hừ_Ngân nói

-Haizzzz....thật không ngờ...trò này mà cũng làm được..._Nhi liếc mắt nhìn Du nói

Rằm

-Du, con thật là quá quắt..._Ba Du ôm ngực quát

-Ông à...bình tĩnh đi..Du con lên phòng đi_Mẹ Du xót con nói

Du chạy lên phòng, còn nhóm người đó thì quay trở về

_Hừ...thứ đàn bà không biết vô liêm sỉ...dùng cách như vậy để câu đàn ông...hừ tức thật mà..._Ngân gầm từng chữ nói

-Hừ...vô liêm sỉ thật..._Nhi nói

-Hừm...cô ta nhiều trò thật, còn anh nữa về nhà là biết tay tôi..._Cô cười nửa miệng nói, rồi liếc mắt trợn Anh

Ai về nhà náy, cô và anh vừa về tới nhà thì...

-Vợ...anh thật sự không biết...huhu anh xin lỗi mà...cho anh đứng dậy đi...gối anh tê lắm rồi huhu..._Anh mếu máo xin xỏ cô

-Quý đó...thằng người lên...hừ cho chừa cái tật...._Cô gằn giọng nói

-Huhu vợ...anh bị oan mà...huhu vợ cũng biết rồi mà...cho anh đứng dậy nha..._Anh tiếp tục nài nỉ cô

-Không là không...quý đó...10h mới được đi ngủ..(2 tiếng đồng hồ,8h-10h đêm)..._Cô nói xong quay người trở về phòng

10h

-Á ứ...đau quá...tê quá đi...huhu...ác thật mà..._Anh lết cái thân trở về phòng vừa đi vừa rên

Vừa bước vào phòng thì...

-Ôm gối qua phòng khác ngủ đi..._Cô vừa nói vừa ném cho anh cái gối

-Ồ ơ...vợ vợ cho anh ngủ đây đi...huhu...đi mà vợ...._Anh giả giọng con nít nói...

-Không...!!!!_Cô trả lời ngắn gọn

Vậy là anh lê cái thân tê tê mỗi mỗi ra phòng khác ngủ

Đang nằm ngủ bỗng chỗ bên cạnh lún xuống...như có vật gì tiếp đất vậy

-Thiếu hơi chồng...em ngủ không được..hì hì_Cô ôm eo anh...rúc vào ngực anh cọ cọ nói

Anh mỉm cười, ôm cô thật chặt...rồi 2 người chìm vào giấc ngủ...

9. Chương 9

Có vẻ như sau vụ giường chiếu không thành thì Du mất tích hẳn, theo nguồn thông tin đáng tin cậy thì Du đã về Mỹ....

Cuộc sống của các anh chị nhà ta đã trở lại yên bình như lúc trước...

~Ra chơi

~1 bánh mì kẹp trứng, 1 bánh mì kẹp thịt...1 ly sữa, 1 bịch bánh, 1 dây snack, 2 ly kem...ừm thôi ngang đó thôi...thiếu kêu thêm..._Đây là sở của Ngân (Heo nhập)

-Oái, bà là con cháu nhà họ Lợn à, sức Trâu..._Minh trợn mắt nói

-Haha chuyện kinh dị có thật..._Nhi cười ha hả nói

Cả đám nhìn Ngân cười...

-Hừ, kệ tui...tại đói chứ bộ..._Ngân chu miệng nói

-Rồi rồi, mọi người kêu gì nữa không tui lấy luôn..._Ông xã của Ngân giải vây (Kỳ đó ạ)

-Sữa lạnh, 2 mỳ kẹp trứng...1 snack khoai tây...nhé..._Cô cười nói

-Tở cũng giống vậy luôn..._Anh cười hì hì nói

-1 cacao, 1 bánh mỳ kẹp thịt...1 kem vị socola..._Nhi nói

-Tở đi với câu..._Minh đứng dậy nói với Kỳ

1 lúc sau 2 bạn kia đem đồ ăn đến, các thành ăn bắt đầu chiến 1 cách kinh dị, ấy zà như hổ đói vậy luôn

Bỗng tiếng chuông điện thoại Cô vang lên

-Alo, ba con nghe đây..._Cô nói

-....

-Sao ạ, được, tụi con sẽ sang đó liền..._Cô có vẻ nghiêm trọng nói

-Vợ có chuyện gì vậy..._Anh nhìn cô nói

-Ba gọi, nói chúng ta về Mỹ gấp...công ty của bên đó có chuyện rồi..._Cô nhìn anh nói

-Chuyện gì...Cả 5 chúng ta luôn sao..._Minh và Ngân đồng thanh nói

-Ừm...mấy người cũng nhanh nhận được điện thoại thôi..._Cô nói

Chẳng mấy chốc, những chiếc đt còn lại reo lên...

5 phút sau 4 gương mặt nghiêm trọng y hệt Cô...

-Khi nào bắt đầu khởi hành..._Ngân và Kỳ đồng thanh

-Bây giờ về lấy những thứ cần thiết..vé máy bay tớ sẽ đặt..._Cô bắt đầu chỉ đạo

-Ừm, mọi người đi đâu sao..._Nhi vô hình nãy giờ bắt đầu lên tiếng

-Á, Nhi nhà tụi tối có chút việc, chắc sẽ vắng mặt 1 thời gian dài...cậu ở lại học nhé..._Cô nói bằng giọng buồn buồn

-Ừm...Tụi này phải đi rồi..._Ngân meo meo nói

-Hay để Nhi cùng đi luôn..._Minh nêu ý kiến

-Ừm, được không...Nhi cậu muốn đi cùng không..._2 mắt cô sáng lên, nhìn Nhi nói

-Ừm...được á...thiếu hơi các cậu tớ không chịu được..._Nhi cười vui vẻ nói

-Vậy nhé, bây giờ về thu dọn đồ đạc, tớ đặt vé rồi, 4h chiều xuất phát..._Cô ra lệnh

Thế là 6 con người đó cùng nhau bay trên 1 bầu trời, chuyện gì sẽ xảy ra với họ nữa đây....Vui hay buồn, lành hay dữ...Họ bây giờ cười nói vui vẻ nhưng đằng sau đó là nỗi lo âu, họ biết sắp tới chắc chắn sẽ có đại họa....

"Thật ra, gia đình 5 người này có kết giao, họ có chung 1 công ty bao gồm các hạng mục các Ngành...Gia đình họ tất cả đều mạnh, nhưng lần này lại có 1 tổ chức ngầm nào đó lại có thể đối phó được gia tộc 5 người họ....cho nên họ mới có lệnh triệu tập..."

Thật sự là đại họa rồi.....Họ sẽ vượt qua được không đây....Sự thật nằm ở các chap sau nhea

10. Chương 10

Sáng hôm sau, 6 người họ đã có mặt tại Mỹ...

-Oái...Một quá đi...ê ảm cả người_Minh vươn vai nói

-Nhanh lên, thời gian không còn nhiều nữa..._Cô thúc dục 5 người còn lại

-Ừ, chúng ta đi thôi..._Kỳ nói

Xe đón họ đã được chuẩn bị...Cô và Anh 1 chiếc, Ngân-Kỳ 1 chiếc, Minh-Nhi 1 chiếc....3 chiếc moto phân khối lớn nối tiếp nhau chạy về biệt thự nhà họ Tiểu(nhà của Cô đó man)....

Vừa bước vào cửa....

-Chào mừng tiểu thư thiếu gia trở về..._Top người hầu xếp 2 hàng dài nối liền nhau đồng thanh

6 người họ ung dung bước vào...tới phòng khách đã thấy mọi người ngồi đông đủ ở đó...không nghỉ ngơi...6 người này liền vào chuyện chính

-Thưa ba mẹ...tụi con đã về...đây là Nhi bạn của tụi con..._Minh lên tiếng trước

-Cháu chào các bác..._Nhi lên tiếng chào các phụ huynh

-Ừm chào cháu...mấy đứa ngồi đi..._Ba của Anh lên tiếng

-Mọi chuyện là như thế nào, ba mẹ các bác nói rõ cho tụi con biết đi..._Cô nói với vẻ nghiêm túc

-Đây!!! Mấy đứa xem đi..._Ba cô nói rồi đưa cho mỗi đứa 1 sấp tài liệu

Vừa đọc, trán của 5 người nhú lại....bây giờ nhìn có vẻ nghiêm trọng hơn

-Cổ phiếu của các công ty giảm đáng kể...lô hàng của Thiên Long Bang chúng ta bị cướp không dấu vết...Cổ phần thì có hiện tượng bị thu mua..._Anh và cô đồng thanh nói

-Đã điều tra ra người nào làm chưa, vụ việc này kéo dài bao lâu rồi..._Kỳ nói

-Ta đã điều tra nhưng vẫn còn mơ hồ lắm, còn việc này đã diễn ra được 1 tháng qua...ban đầu chúng ta thấy không nghiêm trọng nên tự giải quyết nó cũng được khắc phục rồi nhưng gần đây lại xảy ra nghiêm trọng như vậy..._Ba Anh lên tiếng

-Các thông tin cũng bị xâm nhập một số bị đánh cắp.._Mẹ Minh lên tiếng

-Để con vào thử..._Ngân nói (cô còn là 1 hacker ẩn thân đó nhé, việc này chỉ có một số ít người biết thôi)

-Bây giờ, phân công việc rõ ràng, một nhóm đến công ty kiểm tra một nhóm đến Thiên Long Bang kiểm tra...phải tìm ra nội gián..._Anh lên tiếng phân công

-Mọi chuyện để tụi con giải quyết...ba mẹ cứ nghỉ ngơi đi đã..._Minh nói

-Ừm ba mẹ nghỉ ngơi đi...tụi con đi lo mọi việc...Nhi ở lại nghỉ ngơi nhé..._Cô vừa nói vừa nhìn Nhi

-Ồ ừm...các cậu cứ đi đi...tớ tự lo được hi hi..._Nhi cười cười nói

-Ở nhà cấm chạy lung tung đấy...bên ngoài rất nguy hiểm.._Minh nhìn Nhi dặn dò

-Hi hi biết rồi mà...tớ đâu phải con nít..._Nhi chu mỏ nói với Minh

Thế là 3 chiếc phân khối lớn chia nhau đi làm công việc của mình...cô và anh tới Thiên Long Bang, Ngân-Kỳ-Minh đến công ty...Nhi lên phòng nghỉ ngơi...

-Alo, thưa ngài...5 người họ đã trở lại

-....

-Vâng, tôi biết rồi

Nhi cúp điện thoại, đắm chiêu nhìn ra cửa sổ...

-Tớ xin lỗi, đã lợi dụng lừa gạt các cậu...hức hức thật xin lỗi...Gia Minh tớ xin lỗi hức hức, tớ phải làm gì để cứu mọi người đây..._Nhi lầm bầm, nước mắt rơi ướt đầm cả khuôn mặt, bất lực thật sự bất lực...

Thiên Long Bang

~~~Tụi em chào Anh 2-Chào chị 2_Một đám người đồng loạt cất tiếng khi thấy Anh và Cô bước vào

-Chị 2-Anh 2...mọi người đã về..._Alex cúi đầu chào 2 người họ

-A Ừm...vào phòng họp đi...Anh nói rồi cùng cô bước vào phòng

-Nói rõ tình hình lúc đó và tình hình của Bang hiện tại...Cô đi thẳng vào vấn đề, khuôn mặt của cô và anh đều lạnh lùng

Alex nói rõ sự việc lô hàng bị cướp, đến việc bị dành địa bàn, rồi người của Bang thường bị đánh....

-Điều tra ra nội gián chưa...Cô nói

-Dạ rồi...là Hồ Ninh...là người mới vào bang...Alex đáp

-Còn người đã đánh người của Bang ta...Anh hỏi

-Dạ là Bang Hắc Bạch...Alex đáp ngắn gọn

Họ tiếp tục hỏi các vấn đề về Bang, còn Ngân-Kỳ-Minh vừa tới công ty đã lao vào việc

-Đã tìm ra mã xâm nhập vào hệ thống...Ngân lên tiếng

-Sao, vậy có tìm được là ai không...Minh hỏi

-Được, có kết quả tớ sẽ báo...Ngân

-Cổ phiếu hiện tại đã được khắc phục rồi...nhưng nếu lại bị thu mua như thế này thì nguy lắm_Kỳ lên tiếng

-Hừm...Phải nghĩ ra cách chứ...haizzz thật là đau đầu quá đi...Minh vò tóc nói

Thế là 5 bộ não thiên tài lao vào giải quyết cứu vớt 5 đại gia tộc...

11. Chương 11

Đã 5 ngày kể từ khi họ sang Mỹ, ngày nào họ cũng lao vào công việc...đôi lúc quên ăn quên ngủ...Hôm nay 6 người họ lại ngồi cùng 1 chiếc bàn

-Đã ổn định được cổ phiếu, cổ phần cũng vậy...Kỳ lên tiếng

-Tớ đã thiết kế ra 1 con chip mới để bảo vệ thông tin quan trọng...giờ đã ổn rồi...Ngân

-Ừm...bên tớ cũng đã ổn rồi_Minh

-Thiên Long đã được dẹp loạn...tớ còn tìm ra được người đứng sau nữa...Cô nói rồi nhếch miệng cười

-Thật sao, vậy thì bắt đầu kế hoạch được chưa...Minh

Khi nghe cô nói tìm ra người đứng sau thì Nhi bỗng hết hồn, xém xiu nữa là làm rơi cái ly cầm trên tay...

-Ừm...bắt đầu kế hoạch, ca này khó chơi rồi đây...Anh nói

-----Tiểu Gia-----

Trong căn phòng, tất cả phụ huynh và 6 người bạn trẻ đều có mặt....

-Mọi chuyện tại con đã hoàn tất rồi...còn người đứng sau thì chắc ba mẹ cũng đã đoán ra là ai..._Anh nói

-Là Vương Hoàng Vũ...em trai của Vương Hoàng Minh người đã phản bội Thiên Long chúng ta, hắn bị giết chết trong lúc làm phản..._Cô nói

-Có lẽ, tên này tưởng chúng ta đã giết chết anh hắn, mà chưa điều tra rõ là ai đã giết..._Ngân

-Ừm chúng ta cũng nghĩ vậy..._Ba Ngân lên tiếng

-Vậy việc tiếp theo là gì đây..._Minh

-Ngân đã điều tra ra nơi, công ty và thông tin của hắn..._Kỳ

-Đây là mọi thông tin chi tiết của hắn..._Ngân vừa nói vừa đưa ra mấy sấp tài liệu

Thảo luận xong kế hoạch, thì ai về phòng nấy, vừa bước vào phòng Nhi liền khoá trái cửa rồi gọi điện thoại

-Thưa ông, họ đã điều tra ra được, bước tiếp theo chúng ta nên làm gì..._Nhi

-.....

-Vâng, tôi biết rồi..._Nhi cúp máy, gương mặt trở nên khó coi, rồi nước mắt lại rơi, mấy hôm nay cô đều khóc, cô thật sự không biết nên làm gì để giúp họ...

Cốc-Cốc-Cốc

-Nhi ơi, tớ vào được không..._Là giọng của Minh

-À ừm chờ tớ 1 chút..._Vừa nói cô vừa lau những giọt nước mắt còn đọng lại

-Ahihi...cậu làm gì đó...tớ vào được không..._Minh lộ mặt ra cười hì hì với nhi

-Hi hi cậu vào đi..._Nhi bật cười vì tính tình trẻ con của cậu

-Ừa mà có chuyện gì à..._Nhi hỏi

-À ừm, qua đây mấy hôm rồi, mà bạn quá không đưa cậu ra ngoài được, nên hôm nay tớ muốn đưa cậu đi chơi, cậu đi với tớ nhá..._Minh vừa nói vừa gỡ gỡ đầu trong dáng yêu cực

-Há...ok hi hi...để tớ đi thay đồ..._Nhi nói

-Ừm tớ chờ ở dưới nhà..._nói rồi mình bước ra khỏi phòng

>

-Mình đi đâu đây..._Nhi nghi ngờ hỏi

-Đi rồi sẽ biết..._Minh cười hì hì nói

Họ cùng nhau đến khu vui chơi, đi ăn,...rồi Minh chở Nhi đến 1 cánh đồng hoa oải hương

-Oa

~Ồ đây đẹp quá...á á...thích thật đấy..._Vừa nói vừa hét, Nhi chạy tới chạy lui trên cánh đồng hoa...trong cô thật rạng rỡ

Minh đứng đó ngắm nhìn Nhi...Cậu thích Nhi lâu rồi nhưng vẫn chưa dám tỏ tình...hôm nay cậu quyết định tỏ tình với nhi...

-Thích không..._Minh hỏi

-Thích thích lắm luôn _Nhi nói 2 mắt sáng rực

-Đi thôi, còn 1 chỗ nữa..._Nói rồi Minh kéo nhi lên xe chạy thẳng ra bờ biển

Đến nơi trời cũng bắt đầu tối, Minh kéo Nhi ra giữa bãi biển...Đang đi bỗng tất cả đèn sáng lên...oa~~ 1 khung cảnh rất lãng mạn...gần đó có 1 trái tim siêu bự

Nhi sững người, ngơ ngác trong vài giây rồi bị Minh kéo vào giữa trái tim bắt đầu nói...

-Ừm hôm nay, tớ có chuyện muốn nói, tớ thích cậu lâu rồi...từ lúc gặp cậu không hiểu sao tớ lại có cảm giác muốn bên cậu, trêu chọc cậu, muốn cậu là của riêng tớ...Làm bạn gái tớ nhá...tớ không biết bày tỏ cảm xúc của mình cho lắm...hi hi...Làm bạn gái tớ nha...tớ sẽ bên cậu lúc cậu buồn, sẽ lau nước mắt cho cậu, sẽ yêu thương cậu, sẽ chăm sóc cho cậu, tớ hứa sẽ không làm cậu phải buồn..._Minh nói 1 hơi

Rồi 1 giọt 2 giọt 2 giọt, nước mắt nhi rơi...coi không ngờ cậu sẽ tỏ tình với mình, cô khóc vì cô vui cô khóc vì cô buồn cô khóc vì cô cảm thấy mình không xứng đáng cô khóc vì cô yêu cậu nhưng cô không thể bên cậu....

-Tớ...tớ...xin lỗi nhưng tớ không thể...tớ xin lỗi...tớ không phải là một cô gái tốt như cậu nghĩ đâu, tớ không đáng với tình cảm của cậu xin cậu hãy quên tớ đi và tìm một người tốt hơn tớ..._Nói rồi Nhi bỏ chạy còn Minh đứng đó sững sờ nhìn bóng lưng cô đến lúc hoàn hồn thì đã không thấy nhi đâu, Minh tìm cô tìm mãi mà không thấy....Nhi chỉ dám đứng từ xa nhìn cậu rồi khóc "Em xin lỗi, hãy quên em đi, đừng yêu một

người con gái không tốt như em...em vẫn mãi yêu anh...đừng buồn đừng khóc...nếu có kiếp sau em mong sẽ gặp anh sớm hơn và sẽ bên anh dài lâu...Em yêu anh-Gia Minh”

12. Chương 12

Mấy hôm sau nhi đều không về biệt thự cô dường như biến mất khỏi thế giới này, mọi người đều lục các góc ngách tìm cô nhưng đều là con số 0, còn Minh thì điên cuồng tìm Nhi mà quên ăn quên ngủ mấy ngày mà đã ốm hẳn ra...

-Vẫn chưa tìm được Nhi sao..._Ngân

-Chưa, tớ đã điều động tất cả anh em...nhưng vẫn chưa thấy_Anh nói

-Cậu ấy đi đâu được chứ..._Ngân sốt ruột nói

-Còn Minh đâu, mấy hôm nay cậu ấy chỉ lo đi tìm Nhi mà không có nghĩ ngơi gì cả...haizzzz_Cô nói với giọng u sầu

-Có chuyện lớn rồi..._Kỳ từ đâu hốt hải chạy vào

-Cậu từ từ thôi, làm gì nà cuống cả lên vậy..._Cô méo mặt nói

-Người của Vương Hoàng Vũ đã hành động rồi...Tối nay sẽ ra tay..._Kỳ

-Sao cậu biết..._Anh

-Tớ nhận được tin nhắn từ một số lạ gửi đến...người đó đã nói rõ về hành động của bọn chúng..._Kỳ

-Là ai vậy nhỉ..._Cô suy nghĩ nói

-Tìm hiểu sau đi, giờ chúng ta chuẩn bị thôi_Anh

-Vậy được tối nay kết thúc luôn đi...hừ_Cô

-Có cần nói Minh một tiếng không..._Ngân

-thôi cứ nói đi..._Cô thở dài

-Ừ...tớ sẽ gửi tin nhắn..._Ngân

Vậy là 4 người họ chuẩn bị đồ, lên sẽ chạy thẳng tới Thiên Long Bang

-Mấy giờ họ sẽ hành động.???_Anh hỏi Kỳ

-Khoảng 7h tối nay ở Kho 1 đường X_Kỳ

-Ok, còn 10 tiếng để chúng ta chuẩn bị..._Cô

-Vào việc thôi..._Ngân

_____7h tối-Kho 1_____

1 đoàn người đang tập nập đi ra đi vào khuôn vác thứ gì đó...bỗng *Bùm* 1 tiếng nổ vang lên ở phía sau nhà kho...

-Lão Đại phía sau nhà kho bị gài bom, lửa đang cháy ạ_tên đàn em chạy tới báo với Vương Hoàng Vũ

-Sao, điều động người giải quyết đi_Lão nhăn mặt ra lệnh

-Yến Nhi, cô ra đó xem thử đi_Lão nói tiếp với Nhi

-Vâng thưa ngài_Nhi đáp

”Họ tới chưa, có nhận được tin nhắn của mình không đây...!!!” Vừa đi nhi vừa nghĩ

Xa xa những tiếng gầm của moto xé tan bầu không khí yên tĩnh...Thiên Long Bang tần tần lớp lớp kéo nhau tới Kho 1, đến nơi nhóm của anh bước đến nơi của Lão ta...lão thoáng giật mình rồi trấn tĩnh lại rất nhanh....

-Haha, các người tới sớm hơn ta nghĩ đó _Lão ta

-Hừ....thật không ngờ lại có dịp được gặp ông như vậy..._Anh

-Haha, cũng tới lúc mấy người nên trả mạng cho anh trai tao rồi _Lão gầm lên tức giận nói

-Mạng...ông nói chúng tôi giết anh trai ông sao...haha nực cười _Ngân cười khẩy nói

-Đừng nhiều lời, đã đến rồi thì kết thúc tại đây luôn đi...À mà quên ta còn 1 món quà cho mấy người nữa..Yến Nhi cô ra đây _Lão cười ha hả nói

Vừa nói xong thì 1 bóng dáng quen thuộc với bọn họ bước ra”Đó không phải là Nhi sao, sao cậu ấy lại ở đây” suy nghĩ chung của 4 người họ

-Nhi sao cậu ở đây vậy _Ngân

-Hắn bắt cậu sao, nhi có chúng tôi đây đừng sợ _Cô nói

-Không, ông ta không bắt tớ...xin lỗi đã lừa các cậu...tớ là người của họ _Nhi không dám ngần đầu, rưng rưng nước mắt nói

-Cậu là nội gián, Nhi sao cậu lại làm vậy _Cô hét lên nói

Nhi khóc, nhi không dám đối mặt với mọi người vì cô không xứng cô không có dũng khí

-Nhi, thật không ngờ cậu lại như vậy...tụi tôi tin nhầm người rồi _Cô

-Xin lỗi _Nhi

-Chuyện này là sự thật sao _Minh từ đâu xuất hiện trước mặt mọi người, nhìn Nhi nói

-Minh..._Nhi và mọi người đồng thanh

-Haha, vui không...thú vị thật _Lão cười lớn nói

-Hừ...ông được lắm...anh em lên _Anh hét lớn

Thế là 1 trận chiến đẫm máu diễn ra, người chết có bị thương có...nằm ngổn ngang dưới đất...Anh, cô, ngân, kỳ, minh, nhi lao đầu vào trận chiến...mãi mê mà quên mất lão đang rình rập bắn lén từng người bọn họ....*Pằng*

-Gia Minh, cẩn thận..._Nhi hét lớn, tiếp giây sau thân hình nhi ngã sập xuống, máu bắt đầu chảy ra, viên đạn xuyên kể bên tim cô

-Nhi, em làm gì vậy...sao lại đỡ cho tôi _Minh hét lên, rồi ôm nhi vào ngực

-Xin..lỗi..có..lẽ..em..không..thể..bên anh nữa rồi, hãy tha lỗi cho em và...phải thật hạnh phúc anh nhé...nếu có kiếp sau em vẫn yêu anh...Gia Minh Em yêu a....nh _Nhi cất giọng yếu ớt nói, rồi nhi ngất lịm đi

Trong khi đó Anh đã xử lí xong bọn kia và Lão già đó...

-Còn thần thờ nữa à, mau đưa đến bệnh viện đi _Cô hét lên

13. Chương 13

-----Bệnh viện-----

Nhi được đưa vào phòng cấp cứu, còn Minh anh thần thờ ở trước cửa một bước cũng không rời...

-Minh, cậu qua đây ngồi nghỉ chút đi..._Kỳ cố gắng khuyên nhủ

-Ừ, qua đây ngồi đi, cậu đứng đó có ích gì không.????_Ngân tiếp lời Kỳ

Đáp trả lại 2 người là sự im lặng của Minh nhìn anh như người mất hồn...không còn chút sức lực nào chỉ cần chậm nhẹ cũng có thể ngã quỵ bất cứ lúc nào...

9 tiếng phẫu thuật trôi qua...Cuối cùng cửa cũng mở *Cạch*

Cả đám đứng dậy, liền bu lại hỏi

-Cậu ấy sao rồi bác sĩ_Cô

-Cô ấy sao rồi_Minh vịn vai ông bác sĩ hấp tấp hỏi

-Đã qua cơn nguy kịch,nhưng tỉnh hay không còn tùy thuộc vào ý chí của bệnh nhân..._Bác sĩ trả lời rồi xoay người rời đi

Minh chờ người lầm bầm nói "Cô ấy nhất định sẽ tỉnh mà, nhất định sẽ tỉnh mà"

Những ngày tiếp theo, mọi chuyện đã được giải quyết, bây giờ chỉ còn chờ Nhi tỉnh lại mà thôi, hàng ngày 5 người họ vẫn lui tới bệnh viện với Nhi còn mình thì túc trực 24/24 rồi...Đã 3 tháng kể từ sau khi phẫu thuật, hôm nay vẫn như mọi ngày 5 người họ lại tới bệnh viện...Minh vẫn chăm Nhi, không rời nửa bước...Đang lau mặt cho Nhi bỗng hàng mi Nhi khẽ động...Minh xẹt qua tia vui mừng rồi chạy gọi bác sĩ.. Thế là Nhi tỉnh lại sau 3 tháng hôn mê...phòng bệnh giờ đây đã đầy đủ 6 khuôn mặt quen thuộc, Còn Nhi chỉ cuối gằm mặt không nói gì...

-Cậu có gì muốn nói không..._Cô phá tan bầu không khí

-Tớ...tớ xin lỗi, giờ có nói gì thì tớ cũng là người phản bội, các cậu muốn như thế nào cũng được_Nhi cúi mặt, những giọt nước mắt bắt đầu rơi

-Hừ, tớ đã điều tra ra tất cả mọi việc, em trai cậu tội tớ đã cứu ra rồi...tội này sẽ tính sổ với cậu sao..._Cô nghiêm khắc nói

-Sao, em tớ...các cậu đã cứu rồi sao..._Nhi ngược khuôn mặt đầy nước mắt nhìn Cô giọng run run nói

-Ừ, họ đã cứu em cậu rồi...cậu bị phạt vì giám phản bội bọn này...Trọn gói 1 chuyến đi du lịch ở Hàn Quốc..._Ngân hớn ha hớn hỏi nói

Nhi vỡ oà, Nhi vui vì em Nhi được cứu Nhi vui vì những người bạn này không trách Nhi không xa lánh Nhi...Những giọt nước mắt hạnh phúc thi nhau rơi xuống

-Haizzz, có cần trẻ trâu vậy không khóc gì chứ..._Cô nói đùa

-Hi hi, không khóc mà..._Nhi vừa cười vừa lau nước mắt

~~Vạch ngăn cách

1 tháng sau, Nhi bình phục hẳn...họ về nước và tiếp tục đến trường học như mọi lần

-Hê, đi sớm vậy...cứ tưởng 2 người sẽ vun đắp tình cảm sau mấy tháng chứ_Kỳ vỗ vai anh trên 2 người(anh-cô)

-Vun cái đầu cậu, cô ấy không cho tớ đụng vào người...haizzzz_Anh liếc Kỳ méo mếu nói

-Haha, chúc cậu may mắn lần sau a~_Minh cười ha hả nói

-Tội bạn khổ nạn, tao giết bọn mày..._Anh vừa nói vừa ví theo Minh và Kỳ, còn 3 người con gái chỉ biết lắc đầu mỉm cười nhìn nhau, tay họ đan vào nhau cùng bước vào lớp...tình bạn là vậy đó

14. Chương 14

-Doãn Phong anh ra đây cho em_Tiếng hét khủng bố của cô làm chim chóc vỗ cánh bay đi cây cối thì rung chuyển

-Dạ vạ, anh đây...Sao vậy_anh chạy lon ton tới phòng giặt đồ

-Anh giặt kiểu gì mà áo quần thay màu đổi dạng hết như vậy hả..._Cô nghiêng răng ken két nói

-Ồ anh không biết mà, anh cứ cho vào máy giặt hết theo lời vợ nói thôi

-Anh không phân loại ra hả...cái tên đáng chết này_Cô thật chịu người chồng này mà

-Tại anh không biết chứ bộ_Anh xụ mặt mè neho rưng rưng nước mắt với cô nói

-Học đâu ra cái kiểu mít ướt vậy hả_Cô nhìn khuôn mặt trẻ con của anh mà buồn cười nhưng phải cố gắng nhịn

-Hi hi trong ngôn tình á...hôm bữa mới đọc thử hay lắm vợ a~_Anh cười hi hi nói

-Wtf...anh đọc ngôn tình sao, má ơi trời sập a~~_cô tròn xoe đôi mắt nói,"Đọc ngôn tình a~, đây là thằng chồng lạnh lùng của cô sao...Á á thế giới thay đổi thật rồi" rồi cô trao cho anh một ánh mắt như người ngoài hành tinh

-Vợ có cần nhìn anh vậy không...À anh vừa học được một tư thế mới á mình thử nhé vợ_Chưa nhận được sự đồng ý anh đá bế cô vào phòng ngủ rồi làm cái gì gì đó

-Á buông ra a

_Cô hét thất thanh nói

-Chồng hứa nhẹ nhàng mà_Anh

-Không, không cần a~ dư âm tối qua vẫn còn đau lắm đây, buông em ra_Cô vừa la vừa thở hồng hộc nói

Không để cô nói tiếp anh bắt đầu tiến hành công việc quan trọng nhất hệ mặt trời....Khiến cô chết lên chết xuống, a~ mãnh liệt thật a~ không biết mệt, thật dũng mãnh thật khâm phục a

---

Vậy là kết thúc năm học, 6 người họ bắt đầu tung tăng đi chơi đi du lịch...

-Vợ, tụi mình đi đâu chơi nhỉ.._Anh nằm trên đùi cô vừa cắn táo vừa nói

-Tuỳ anh, thích đi đâu em chịu_Cô dán mắt trên tivi trả lời

-Đii nơi nào lạ lạ xịu ha...hay là về quê đi, rủ bọn kia nữa_Anh chớp chớp mắt nói

-Ừm ý này cũng không tệ, được cứ vậy đi...._Cô gật gù nói

Anh liền móc điện thoại và thông báo cho 4 người kia, tất cả đều đồng ý...sắp xếp mọi thứ chuẩn bị để đi trải nghiệm thôi....

15. Chương 15

Hôm nay là ngày cả nhóm lên đường về miền quê thân yêu, lên máy bay rồi lại ngồi ô tô ngắm nhìn phong cảnh 2 bên đường...thanh bình, xanh mát và rất đẹp...Họ như người ngoài hành tinh mới đến trái đất này vậy kêu la om xòm, hò hét đủ thứ

-Oa đẹp chưa kìa mấy đứa..._Ngân nhìn ra ngoài cửa sổ chỉ chỉ

-Oa~ bên kia nữa kìa, đó cũng đẹp nữa kìa..._Ngân xoay qua bên này chỉ chỗ bên kia nói

-Yên lặng đi bà nội, để mọi người ngủ đi, ồn ào quá..._Nhi ngán ngẩm nhìn Ngân

-Xí....

---

vạch ngăn cách

Đến nơi

Cả đám ủa ra địa điểm mà họ sẽ sống trong 2 tháng

-Oa~~ đẹp quá

-Mát quá đi

-Thanh bình thật đấy

-Đi thôi mấy baby..

Sau 1 tràn hò hét thì cả đám kéo nhau đến nhà đã thuê để nghỉ ngơi

-Tối rồi...vào thôi...ở đây có 3 phòng tự chia ra mà ngủ, tớ với bà xã 1 phòng rồi_Nói rồi anh kéo cô vào phòng của 2 đứa

-Tớ với Ngân 1 phòng rồi...còn 2 người đó..._Nói rồi kỳ cũng kéo ngân đi

-Ồ ơ..._Nhi ú ớ gọi theo nhưng trễ rồi ahihi

-Đi thôi, ơ ơ gì nữa...yên tâm tớ không chiên xào hay nấu gì cậu đâu_Minh cười hì hì rồi kéo nhi về phòng
Đang nghỉ ngơi thì có người gõ cửa

Mở cửa ra là 1 người đàn ông trung niên có gương mặt hiền hậu

-Chào mấy cháu, bác tên Tâm là trưởng thôn ở đây, nghe nói có khách du lịch tới ở nên bác tới xem và hỏi thử mấy đứa có cần giúp gì không_Bác Tâm nói

-A!!! Mời bác vào nhà chơi rồi chúng ta nói chuyện sau..._Kỳ mời bác vào

-Tụi cháu chào bác_Cả đám đồng thanh rồi cười hì hì

-Bác chào mấy đứa..

-Thế mấy cháu là khách ở đâu đến

-Tụi cháu từ Hà Nội vào đây ạ_Ngân

-Bác ơi, ở đây có gì để trải nghiệm không bác_Cô hí hửng hỏi

-Có cháu, làm nông, chăm gia súc, nhiều lắm cháu

-Vậy ngày mai bác hướng dẫn tụi cháu nhé..._Cô

-Được, bác sẵn lòng

Trò chuyện 1 hồi thì bác trưởng thôn tạm biệt để ra về, còn cả đám thì hí hửng nôn nóng cho ngày mai bắt đầu làm nông dân đích thật

~Hôm sau

Cả đám tập trung ngoài đồng cùng với bác trưởng thôn, để tả sơ qua trang phục nhé

Áo tay ngắn+Áo khoác ngoài+Quần dài+dày bata+Bịt mặt+Mũ

-Mấy cháu định đi đâu à..._Bác Tâm toát mồ hôi với mấy anh chị này

-Dạ, tụi cháu đi làm nông dân a~_Ngân là người kín nhất lên tiếng

-Hả...Hơi kín rồi thì phải...._Cô gãi gãi đầu nói

Thế là cả bọn phải về đổi lại đồ rồi bác Tâm phát cho mỗi đứa 1 chiếc nón lá

-Đầu tiên là đi ra đồng trước_Bác Tâm dẫn đường nói

-Let's Go...

Trước mặt cả đám là 1 cách đồng chưa có cây lúa nào, chỉ mới bơm nước vào, có mấy người nông dân đang gieo "sạ" dùng những chiếc "cào" để làm mịn bùn đất và phẳng đều

-Đây là điểm thứ nhất mấy đứa làm_Bác tâm phá tan bầu không khí bối rối của bọn họ

-Đây...đây sao bác nhưng..._Ngân tái mặt nói, cái gì bắt cô phải xuống đó rồi cào cào giống vậy hả, eo ơ hư da mà bẩn lắm

-Đi thôi, không nhưng nhì gì hết..._Anh là người mạnh mẽ nhất lên tiếng

Thế là cả đám bắt đầu xuống ruộng để gieo "sạ"

-Á....*Bũm*

5 người bạn trẻ và bác tâm quay lại thì thấy Ngân đang nằm chổng chân lên trời trên ruộng cả người lấm lem bùn đất....

Cả đám cười rộ lên

Hâhhahahahah

~~vào việc

~Sau khi được sự hướng dẫn của bác Tâm thù cả đám bắt đầu vào công việc phá ruộng, nhìn đi, phá ruộng a

~Chỉ có duy nhất anh và cô là người làm tốt nhất trong nhóm....

-Tớ không làm nữa đâu, huhu, tớ muốn về..._Ngân la í é đòi về

-Tự mà lết về nhà đi, lết bằng niềm tin đi trong khi tiền bạc điện thoại các thứ đã bị thu, hâh_Cô trêu

Vậy là ngân đành ngậm ngùi xuống làm tiếp

16. Chương 16

Hôm sau

Công việc của họ là chăm đàn gia súc gia cầm

Đã có kinh nghiệm từ lần ra đồng cho nên 6 người họ không còn ăn mặc theo kiểu ninja về làng nữa

"Hôm nay chúng ta sẽ chăm gia súc trước." Bác Tâm nói

"Vâng..." Cả đám lên tiếng

"Đây là trại nuôi lợn...mỗi đứa làm một việc...tắm lợn, dọn chuồng, ủ rơm, cho lợn ăn...." Bác tâm phân công

Vậy là cả đám lao đầu vào chuồng lợn

"Oẹ...hôi quá" nhi bịt mũi vừa nôn vừa nói

"Hôi chết đi được..." Ngân và Cô đồng loạt nói

"Á phân lợn á...."Cô hét lên nói

"Kỳ ơi cứu em, nó ví theo em kìa...Á" ngân hét lên

"Minh cứu tớ, nó cắn tớ..." Nhi chạy đến bên mình mà hét

"Làm đi,náo loạn quá rồi đây" Anh cười cười nói

Cô-Nhi-Ngân đành ngậm ngùi lao đầu vào làm đến tối

"Oa

được nghỉ rồi...vui quá đi" Cô hét lên nói

"Vợ lại đây anh đấm bóp cho..." Anh nhìn cô mà xót

Cô ngoan ngoãn chạy lại để anh đấm bóp, đấm bóp gì chứ có mà chiếm tiện nghi của họ thì có

"Á, anh không mệt sao, đừng mà"

"Anh rất khỏe.." Anh vừa xoa nôi nhô lên của cô vừa nói

"Buông ra em mệt.."

"Một lúc thôi, nằm yên nào" không cho cô nói nữa mà trực tiếp chặn miệng cô rồi vuốt ve thân thể cô

"Úm...phong...." Cô rên lên môi lưỡi day dưa cùng anh

vạch ngăn cách

Thế là hết kì nghỉ, nơi đây cho họ bao nhiêu niềm vui bao nhiêu trải nghiệm....

Bây giờ trở về làm họ luyện tiến phần nào

Ngày họ đi bà con tới tiễn rất đông còn tặng quà cho họ nữa

Ngân nước mắt dài nước mắt ngắn vậy tay chào mọi người ra về....

Về đến nhà thì cả đám nhảy tưng bưng, được về với thiên đường rồi mà

"Chồng, sắp tới mình làm gì đây..." Cô ôm cổ anh nói

"Chưa biết để anh xem lại đã..." Anh ôm eo cô nói

Tiếng chuông điện thoại vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ của 2 người

"Alo...ba à"

"..."

"Dạ, tụi con sẽ qua đó liền.."

"Sao vậy.???" Cô hỏi

"Ba nói, về tiếp quản công ty, cả 2 đứa, thế đấy có việc rồi đấy" anh mếu máo nói

"Vậy chuẩn bị vào việc thôi, khóc lóc cái gì..." Cô liếc mắt nhìn anh nói

"Vợ, về bên hay mình có baby nhé..." Anh kéo cô vào lòng nói

"Tranh ra, không được...có giới anh sinh đi" cô đẩy anh chạy tọt lên lầu để anh ở lại với vẻ mặt mếu máo

"Vợ, anh muốn có con, là một đội bóng a

~" anh hét lớn

17. Chương 17

Anh và cô trở về mỹ theo lời của ba mẹ họ

"2 đứa ngồi xuống ba mẹ có chuyện muốn nói." Mẹ anh nghiêm túc nói

Anh và cô đồng loạt ngoan ngoãn nghe lời phụ huynh

"Chuyện gì vậy mẹ.." Anh hỏi

"Có 2 việc..."

"Sắp tới công ty sẽ giao lại cho 2 đứa quản lí...4 người già này sẽ nghỉ ngơi sớm...đây là việc thứ 1"

"Chuyện này con biết rồi" Anh và cô đồng thanh

"Việc thứ 2, là chúng ta muốn có cháu ẵm bồng rồi, mau sinh cho chúng ta 1 đứa..."

"Việc này con có nói với cô ấy, mà cô ấy lại không chịu..." Anh thút thít nói

Mẹ anh và mẹ cô quay ngoắc sang phía cô nheo mắt

"Tiểu Nghi, con định không cho 2 bà già này bế cháu hả"

Cô toát mồ hôi lòng thầm mắng thẳng chồng đến mấy trăm lần" về phòng biết tay bà"

"Dạ, con sẽ cố gắng...mà 2 người đã già đâu, ra đường ai cũng nói là 2 chị em với con hết mà" cô cuối mặt nói

"Còn lý lẽ, con bé này..." Mẹ cô sắp khai triển Phi Thần Cốc thì cô chạy lẹ lên phòng
"Á....cô lên phòng"
~vạch ngăn cách thời gian
~Tình hình là cô đang phạt anh quỳ gối vì cái tội mách lẻo với bố mẹ
"Biết sợ chưa"
"Huhu, dạ rồi"
"Lần sau còn to mồm nữa không chồng"
"Dạ không...hix"
"Anh nhớ đấy...còn mách lẻo thì tôi cắt.."
"Huhu.." Anh méu máo bụm của quý lại
"Đứng dậy đi...lại đây" Cô nín cười nói
Anh lủi thủi đứng dậy, rồi lủi thủi bước lại gần cô
"Quỳ như vậy có đau không..." Cô xoa xoa đầu gối giúp anh hỏi
"Đau..." Anh giở giọng con nít nói
"Đều...luyện tập ở quân đội khắc nghiệt hơn sao không rèn đi..." Cô tặng anh một ánh mắt khinh thường nói
"Hề hề, anh muốn diễn xu á vợ..." Anh cười hề hề ôm cô nói
"Thật hết thuốc chữa cái tính trẻ con của anh.." Cô cười lắc đầu nói
"Anh chỉ trẻ con với mỗi mình vợ thôi" anh hôn chụt chụt vào má cô nói...
"Vợ, mình có baby nhé..." Nói nhỏ vào tai cô rồi trực tiếp chặn môi cô cho dù cô có nói không đi nữa...
Mạnh mẽ xâm chiếm cơ thể cô, trong đầu luôn luôn nghĩ "phải thật cố gắng phải thật cố gắng, mình muốn một đội bóng..."

18. Chương 18

Ba mẹ họ sắp xếp cho họ 2 chức vụ rất hợp nha
Anh là Boss cô lại là Thư kí riêng kiêm bà xã
"Vợ, dậy đi làm..." Anh lải nhải bên tai cô
"Em muốn ngủ, để em ngủ...hôm qua thật mệt chết em rồi." Cô ngái ngủ trả lời
Anh chỉ biết ngậm ngùi mà bế cô đi làm vệ sinh cá nhân tắm rửa thay áo quần chải tóc giúp cô
(T/g: phong ca đảm đang ghê nha..)
Đến công ty cũng không còn xa lạ gì nữa, chỉ là thăng chức thôi
Cho dù là vậy họ vẫn là tâm điểm của công ty....
"Boss, đây là những hợp đồng và tài liệu cần dùng" trợ lý của anh nói
"Được...đem vào phòng cho tôi, vợ đi thôi.." Nói rồi nắm tay cô kéo vào thang máy chuyên dụng của cấp cao
"Đã nói ở công ty, không được gọi vợ chồng rồi mà.." Cô vùng vẫy nói với anh
"Em sợ gì, chẳng phải ai cũng biết hết rồi sao, còn ngại gì nữa" anh nhìn cô cười nói
"Nhưng cũng không...ưm...."

Chưa hết câu anh lại chiếm hữu môi cô, cái thứ mềm mềm này làm anh không muốn buông ra, đôi tay bắt đầu không chịu yên phân mà di chuyển vào trong áo cô...

"Ừm, đây là công ty...cái tên này" cô đá anh, cố thoát ra khỏi cái ôm của anh

Tinh

Cửa thang máy mở, cô thở phò một cái rồi bước ra khỏi thang máy làm anh không kịp ứ ớ gì hết

"Vợ, chờ anh" anh lảo đảo chạy theo sau

Bàn làm việc của cô bị anh chuyển vào trong phòng của anh...vừa vào anh đã lôi cô vào phòng ngủ riêng

"Buông ra...đây là công ty"

"Vợ em mặc như vậy quả rất quyến rũ...anh không cưỡng lại được.." Anh nhìn cô mặc bộ công sở mà nói

"Người đẹp mặc gì cũng đẹp..." Cô nheo mắt nói

"Ừm đúng...vậy nên cho anh.." Anh nói xong lại bắt đầu chiếm hữu môi cô, đôi tay linh hoạt cởi từng chiếc cúc áo....mà mân mê nhũ hoa....

"Ừm...đừng..." Cô vùng vẫy nói nhưng vẫn không kiềm chế được mà phát ra tiếng rên nhẹ

Cả buổi thuận lợi chiếm đoạt cô mà không bị ai làm phiền, làm cho tâm trạng anh tươi tỉnh lên hẳn..còn cô thì vì cái ý định "Sinh một đội bóng" của anh mà bây giờ vẫn không thể ngồi dậy...nằm trên giường mà lòng thầm mẩn "Tên hỗn đàng, tên sắc lang biến thái...chờ tôi đi được tôi sẽ giết anh."

19. Chương 19

"Tối nay có 1 buổi tiệc ở khách sạn X vào lúc 19h" cô đứng trước bàn làm việc anh nói

"Được, chuẩn bị đi...em đi cùng anh"

"Ok baby..."

19 giờ...khách sạn X

Buổi tiệc sang trọng, náo nhiệt...

Cô và anh thì lúc nào cũng là trung tâm của mọi sự chú ý rồi

Đang trò chuyện thì bất chợt có tiếng gọi

"Tiểu Nghi-Doãn Phong..."

Cô và anh cùng quay đầu lại thì hạnh phúc vỡ oà

"Kỳ, Ngân, Minh, Nhi...sao các cậu lại ở đây" cô vui mừng nói

"Tụi này cũng được mời mà...thật nhớ hai người a

"ngân hí hửng nói

"Mà các cậu sang Mỹ từ khi nào vậy?"

"Cũng vừa đến thôi, haizzz bị phụ huynh triệu tập..."

"Haha...tụ họp vậy là vui rồi..." Anh cười nói

"Cũng ly đã nào..." Cả 6 người cùng uống rượu vui vẻ....cũng lâu rồi chưa gặp mặt mà

(T/g: lâu quá a~~, có 2 tuần thôi mà)

"Đi bar chơi đi, lâu rồi chưa đến đó" Minh đưa ra ý kiến

"Ok, quyết vậy đi, đi thay áo quần đã nào"

Cả đám cùng diện nguyên một cây đen, áo sơ mi quần jin đen, giày bata đen nốt...cùng chạy moto đến Bar

"Các anh chị đến rồi, thật là nhớ mấy người a

" 6 người vừa bước vào quán thì một tên con trai đẹp tựa thiên thần xuất hiện

"Alex cậu thôi ngay cái kiểu hù người đó đi, muốn tôi đứng tim mà chết hả.!!' Ngân vuốt vuốt ngực nói

Cả bọn cười ha hả rồi bước vào bàn nằm ở trong góc khuất

"Các anh chị uống gì, à mà như cũ haz, còn chị đây dùng gì" Alex nói một lèo rồi quay sang Nhi hỏi

"Rượu đi..." Nhi cười nói

"Loại nào nhẹ thôi.." Minh chen vào

"Ayza chăm sóc bà xã ghê quá, hai người tính khi nào mới mời tụi này uống rượu mừng đây" Cả đám hòa nhau vào trêu Minh-Nhi

"Sắp rồi, chuẩn bị quà cưới đi" Minh đưa tay ôm Nhi vào ngực nói

Chơi xong cả đám ai về nhà nấy....

Sáng hôm sau

"Bà xã...ngồi vào ăn sáng đi..." Anh nhìn cô bước từ trên lầu xuống liền gọi

"Boss đại nhân, hôm nay anh bị gì vậy a

" Cô nheo mắt nhìn anh

"Có gì đâu, anh chỉ muốn nấu cơm cho bà xã ăn thôi mà" Anh nói rồi gãi đầu cười hì hì

"Thôi ăn đi" anh vừa nói vừa gấp thức ăn bỏ vào chén cho cô

"Oẹ..." Cô vừa đưa thức ăn vào miệng thì cảm giác buồn nôn khó chịu dâng trào liền chạy thẳng vào phòng vệ sinh

"Vợ em bị sao vậy.." Anh chạy theo, gương mặt còn tái hơn mặt cô vì quá lo lắng

"Không sao...không sao..." Cô xua xua tay nói

"Để anh đưa em đến bác sĩ..."

"Khoan....hình như em bị trễ...2 tháng rồi" Cô suy nghĩ rồi buộc miệng nói

"Thì sao..."

"Đợi em 1 chút." Nói rồi cô chạy lên phòng

15 phút sau

"Á..." Tiếng hét long trời lở đất của cô làm anh tim gan lẫn lộn

"Vợ em sao rồi, vợ mở cửa cho anh." Anh đập mạnh cửa phòng vệ sinh nói

Cạch

Cô bước ra, trên mặt lộ ra biết bao nhiêu cảm xúc

"Có thai rồi" cô meo méo nói

"Sao???????"

"Là có thai đó"

"Yeah..." Anh hét lên rồi hôn cô chụt chụt

"Vợ anh yêu em...anh được làm bố rồi"

20. Chương 20: Hết Truyện

Cô mang thai cũng được 4 tháng rồi, bụng cũng bắt đầu nhô lên, mặc dù có thai nhưng cô vẫn kiên quyết đến công ty bởi vì ở nhà CHÁN

"Vợ em ngồi yên đó, không được làm việc" anh chạy lăng xăng quanh phòng làm việc nói

"Anh ngồi yên được không, thật là chóng mặt" cô nhìn anh cò quỳnh hơn cả mình thì nói

"Chóng mặt hả, để anh matxa đầu cho em" anh lờ về trước chỉ quan tâm về sau của cô

"Haizzzz." Cô lắc đầu nhìn anh cười

Cốc...cốc...cốc

"Vào đi"

"Chà chà...hai người đi chơi hay là đi làm vậy" Ngân và Kỳ bước vào thì liền nói

"Nói nhiều, 2 người tới đây làm gì" anh liếc mắt nói tay thì vẫn xoa bóp cho cô

"Haha...mẹ bảo tớ đem gà hầm đến cho Tiểu Nghi...có thai sướng thật"

"Haha...mau có một đứa thì hơn..." Cô cười nói

"Gửi lời cảm ơn đến mẹ cậu giúp tớ..."

"À mà, Minh nói khi nào thì kết hôn nhỉ, quên rồi" Cô cười hì hì nói

"Cuối tháng thưa bà cô...nó mà biết cậu quên thì cậu chết." Ngân dí tay lên trán cô nói

"Haha, bận bịu quá mà" cô cười ha hả nói, rồi lại cặm cụi ăn canh gà

_____vạch ngăn cách time_____

(Hôn lễ)

Hôm nay là ngày trọng đại của Gia Minh-Yến Nhi, cả đại sảnh người đi đi lại lại đông đến không chịu được

"Hôm nay cậu xinh thật đó Nhi" Bà bầu lên tiếng khen ngợi

"Cậu có thai mà vẫn cứ đẹp, tớ thật gato với cậu đấy" Nhi

"Haha...nhanh nhanh kiếm một bé...cả cậu nữa đó Ngân"

Cả phòng chờ cô dâu trở nên rộn ràng hơn

"Nào, sắp đến giờ rồi...đi thôi" Ba người con trai bước vào

"Bà xã anh dìu em" anh bước lại gần cô

6 người họ cuối cùng cũng có được hạnh phúc riêng của mình, không còn đấu tranh gì nữa

Cứ bình yên mà sống

Mấy tháng sau, tại bệnh viện...cả hàng người dài đang lo lắng thấp thỏm. Bởi vì, Cô đang trong phòng sinh

"Lâu như vậy mà chưa ra...thật là.." Anh đi lui đi tới nói

"Phong ngồi xuống đi, con làm ta đau đầu quá"

Oe...Oe...Oe...

"Á...sinh rồi...sinh rồi" mọi người kêu lên

Bác sĩ và y tá bước ra, trên tay đanv bế 2 đứa trẻ kếu khinh

"Chúc mừng, tiểu thư đã sinh...là sinh đôi"

"Cảm ơn bác sĩ..."

Còn anh thì sau khi cửa mở đã chạy vụt vào phòng

"Vợ...huhu...thật tội cho em...từ đây không sinh nữa...huhu" anh đau lòng meo meo nhìn gương mặt nhợt nhạt của cô

"Không sao, em làm được mà" cô yếu ớt trả lời trên môi nở nụ cười hạnh phúc nhìn anh

"Vậy a

...vậy thì sinh thêm ít đứa nữa cho đủ đội bóng" anh cười hì hì nhìn cô

"Doãn.....Phong....anh....muốn...chết.." Cô gắng từng chữ với anh, thật hết nói nổi với anh mà, lật lọng quá nhanh rồi....

3 năm sau

"Doãn Hàn, con đứng lại cho bố..con dám lấy socola của bố mà ăn hả...đứng lại cho bố...lần này phải đánh đít mới được" Người đàn ông chạy theo đứa bé quanh nhà mà la hét om xòm (Doãn Hàn là con trai nha)

"Papa...Hàn chỉ ăn có nửa hộp chứ nhiều" Cậu bé vừa chạy vừa trả lời, giọng nói trong trẻo làm cho người nghe thoải mái, nhưng đối với anh lại miễn dịch

"Nửa hộp...con con...mau đứng lại cho bố" Anh trợn tròn mắt, tức xịt khói

"Hai bố con có thôi đi không, anh cũng đừng so đo với con nữa, thật là như con nít vậy..." Cô mang cái bụng bự cùng Doãn Hiền(con gái nhaz) từ cầu thang bước xuống nhìn cảnh tượng này mà lắc đầu

"Ngày nào cũng diễn lại diễn tới có một màn này, hai người không chán a

"Hiên Hiên bửu môi nhìn anh hai và papa nói, trong mắt thể hiện rõ hai từ "Khinh bỉ" với hai người

"Nhưng..." Cả hai bố con đồng thanh

"Quỳ gối.." Cô và Hiên Hiên đồng thanh

Vậy là bố con nhà họ đành phải lủi thủi đi đến góc nhà quỳ gối, ăn nắng hối lỗi

Còn hai mẹ con thì ngồi uống nước ăn trái cây xem phim hoạt hình, như chưa hề có sự tồn tại của hai người kia...

Anh nhìn cô cùng con mình mà trong lòng như có dòng nước ấm chảy qua vậy...

-The end-

21. Chương 21: Ngoại Truyện (1)

Hôm nay đại gia đình nhà họ Doãn cùng nhau đi dự lễ kết hôn của Gia Minh và Yến Nhi...khung cảnh tấp nập nhộn nhịp làm cô thấy vui trong lòng

-Za za...Nghỉ Nghỉ hai người thật là cố gắng để có đội bóng vậy a~~_Ngân nhìn cái bụng to tướng của cô mà trêu

-Hừ...không phải hần gây ra sao, tớ đã nói không muốn sinh rồi_Cô bực dọc lên tiếng

-A

bà xã bớt giận bớt giận...ảnh hưởng đến thai nhi lắm..._Anh thấy cô nóng nảy vội cười cười hạ hỏa giúp cô

-Haha...khi nào cậu sinh..._Ngân cười ha hả hỏi

-Khoảng mấy ngày nữa ấy...cậu cũng nhanh sinh cho Thiên Ktf một đứa cho rồi_Cô vuốt vuốt cái bụng bự của mình

-Cô ấy có thai rồi..._Kỳ thấy cô nói liền chen ngang

-Za....cậu có thai, cậu giấu tui mình a

_Cô ngạc nhiên hét lên

-Xuyết...bé bé cái mồm thôi_Ngân chồm người đến vội che miệng cô

Tiếng cười rôm rã của các bà bầu làm không khí thêm nhộn nhịp hơn, giờ đẹp đã tới cô dâu chú rể bước ra lễ đường dưới sự chúc phúc của mọi người....

-Này, mau sinh quý tử haz..._Cô và ngân kéo đến trêu cô dâu

-Cái đó chưa biết được...haha

-Á...Á....đau...đau quá...Phong em sắp sinh rồi..._Cô ôm bụng hét lên làm cả hội trường nhao nháo

-Mau mau đưa đi bệnh viện...

Thế là cả cô dâu chú rể gì cũng hốt hải chạy theo mà quên mất đây là hôn lễ của mình

Tại bệnh viện từng người đi qua đều đưa cặp mắt nhìn bọn người đứng trước phòng phụ khoa...người nào cũng đẹp cả và đặc biệt là có cả cô dâu và chú rể ở đó nữa. Một khung cảnh có một không hai....

Sau một giờ gian chờ đợi, thì tiếng khóc đầu tiên của trẻ con đã vang lên

-Chúc mừng...là một bé trai..._Vị bác sĩ ôm đứa bé ra vừa cười vừa nói

-Con à, nhớ đừng giành socola của papa haz, cũng đừng giành mami với papa..._Anh bước đến nhìn con trai mình mà dặn dò...làm mọi người đều bật cười ha hả

22. Chương 22: Ngoại Truyện(2)

Cứ chủ nhật mỗi tuần là cả đại gia đình liên tụ họp lại với nhau

Nhìn mấy đứa trẻ chạy nhảy mà ai cũng nở nụ cười...à không chính xác hơn là quậy phá la hét...còn phụ huynh thì cười trong nước mắt ấy chứ

Doãn Hân thì lúc nào cũng vậy hể mà anh có gì mới là nó đều giúp anh chén sạch...phá nát thứ đó. Doãn Hân thì trầm tính hơn, cô bé này ít khi nói mà mỗi lần mở miệng ra thì lại làm người khác im miệng ngay tức khắc, đứa con thứ 3 của cô và anh năm nay cũng đã 2 tuổi tròn. Còn về Ngân thì cô đã có đứa thứ hai rồi, Yến Nhi thì cũng giống Ngân vậy nhưng chỉ khác là Nhi mang con đầu lòng thôi

-Ấy nha.!!! Tụi nhỏ thật là phá quá đi..._Ngân vừa vuốt ve cái bụng tròn của mình cười nói

-Ừm, quá phá...chắc sắp được đẹp loạn rồi đấy_Nhi cũng hòa theo

Nhi vừa nói xong thì tiếng hét vang trời của cô cất lên

-Mấy đứa có chịu an phận không hả, ngồi yên nếu không muốn bị cắt lương thực, đồ chơi....

Lời cô nói ra công nhận có hiệu lực thật...lũ trẻ liền ngồi ngoan ngoãn mà chơi

-Nghỉ Nghỉ cậu giống sư tử hà đông thật đấy_Ngân thấy cô hét vậy thì cười ha hả nói

-Cậu không thấy nhục hả Hoàng Kim Ngân.!!!_Cô liền tặng cho Ngân một cái liếc mắt rồi ngồi xuống bên cạnh Nhi

-Tớ mà là sư tử hà đông hả..._Ngân xù lông nhím khi thấy cô áp đảo mình

-Tớ không nói, là cậu tự nhận đấy thôi...hồ hồ_Cô che miệng cười đều vào mặt Ngân mà đáp

-Thôi thôi...cho tớ can..._Nhi thấy tình hình có vẻ xù lông nhím liền lên tiếng

-À mà mấy ông kia đâu nhỉ..._Nhi hỏi

-Ừ đúng đấy, sáng giờ chả thấy đâu..._Ngân cũng nói theo

-Đằng sau vườn, không biết bàn chuyện gì sau đó nữa..._Cô vừa gọt trái cây vừa trả lời

Nhi và Ngân gật đầu tỏ ý đã hiểu

Bùm

Một tiếng nổ vang lên từ trên phòng của Doãn Hân làm mọi người vừa giật mình vừa thấp thỏm trong người. Cả đàn ông lẫn phụ nữ đua nhau chạy lên phòng của Hân Hân

Vừa nhìn thấy cảnh tượng trước mắt làm mọi người toát mồ hôi lạnh, mặt ai cũng biến sắc theo...

-Hân Hân...con có sao không? _Anh gấp gấp xoay xoay người con gái mình hỏi

-Không sao...

-Doãn Hân, con đang làm gì vậy hả...con muốn cho cái nhà này nổ tung hay sao...con có biết đây là lần thứ bao nhiêu con thử bom rồi không...mẹ đã dặn bao nhiêu lần, có thí nghiệm thì đi xa xa một chút...con định cho ta chết sớm vì giật mình con mới vừa lòng hả...._Cô vừa thấy căn phòng cháy đen đi một nửa thì hét lên

-Con đang thử 1 loại bom mới vừa chế tạo ra, thật sự con không muốn cho nổ cái nhà này... nhưng nó là bom mẹ ạ, đây là lần thứ 21 con cho nổ cái căn phòng này, con đã quen với việc cho nổ căn phòng này rồi nên không thích đi xa để thí nghiệm, con cũng không muốn mình mang tội danh bắt hiếp dùng bom giết chết mẹ mình..._Giọng nói non nớt của cô bé 4 tuổi vang lên, trên mặt vẫn giữ trạng thái không có gì bình tĩnh trả lời tất cả những gì cô vừa hét vào mặt

-Con..._Cuối cùng cô cũng không có lời nào để nói lại đứa con gái mình, cứ tưởng nó sẽ ngoan ngoãn hơn anh hai nó thật không ngờ nó lại bá đạo hơn là nghiên cứu về chế tạo bom chế tạo vũ khí hạng nặng, hỏi thử xem một đứa con gái mà lại làm công việc này thì sau này người đàn ông nào mà dám rước ổ bom như nó về chứ...

-Không cần lo sau này không ai cưới con, mẹ tên tâm cho dù con có chế tạo hạt nhân hay bom nguyên tử đi chăng nữa thì người theo đuổi con vẫn nhiều hơn mẹ...con đi cho nổ thêm vài quả nữa đây _Như đọc được suy nghĩ của cô Hân Hân liền thoăn thoắt trả lời một cách bá đạo và pha trộn một chút tự huyễn

Cô cụt ngôn khi nghe lời cuối cùng của con gái mình, nó là con cô sao...sao nó lại có tính tự huyễn kinh dị như vậy được...a~ đúng rồi là học papa của nó...Doãn Phong hẳn rất tự huyễn đi...đúng rồi là di truyền...con gái học cha...Cô gật gù, rồi nhún mắt.

-Dọn dẹp cho sạch vào..._Cô bước xuống để lại mấy câu cho người hầu, thấy cô bước đi thì cả đám bùng tỉnh trong cơn mê...thật cứng họng với một đứa bé 4 tuổi...nghe xong họ liền hoá đá. Đúng là chỉ có cô và anh mới đẻ ra được một cực phẩm như vậy, quá khủng bố đi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chong-toi-la-con-nit>